

26. september 2019

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) 10. oktober 2019

- 1) Moms- og afgiftsfritagelser til fremme af militær mobilitet
KOM(2019)192 2
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 2) Rapport af højniveaugruppe om den europæiske arkitektur for udviklingsfinansiering
KOM-dokument foreligger ikke 7
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet, Udenrigsministeriet og Erhvervsministeriet
- 3) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2018
KOM-dokument foreligger ikke 11
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Evaluering af det europæiske semester 2019
KOM-dokument foreligger ikke 14
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 5) Forberedelse af IMF- og G20-møder i Washington, 17.-19. oktober 2019
KOM-dokument foreligger ikke 19
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 6) Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank (ECB)
KOM-dokument foreligger ikke 23
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 7) Status for handlingsplan mod hvidvask
KOM-dokument foreligger ikke 25
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 8) EU-sortliste over tredjelande fsva. rammerne for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering
KOM-dokument foreligger ikke 33
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 9) Makrofinansiel assistance til Jordan
KOM(2019)411 39
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 10) EU's 2020-budget i tilfælde af en britisk udtræden af EU uden aftale
KOM(2019)411 45
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 1: Moms- og afgiftsfritagelser til fremme af militær mobilitet

KOM (2019) 192

1. Resume

Kommissionen har 24. april 2019 fremsat et forslag, der indfører fritagelse for moms og punktafgift for aktiviteter inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik i EU. Formålet er at ligestille moms- og afgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen i EU med den allerede gældende moms- og afgiftsbehandling af forsvarsindsatsen i NATO. Forslaget indebærer overordnet, at man moms- og afgiftsfritager leverancer til et EU-lands væbnede styrker, der befinder sig i et andet EU-land som led i indsatser inden for rammerne af EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Dette skal understøtte militær mobilitet i EU. Fritagelserne har begrænset omfang svarende de gældende fritagelser for NATO's forsvarsindsats. Forslaget er ikke på dagsordenen for det kommende ECOFIN, men ventes vedtaget i forbindelse med et senere rådsmøde.

Regeringen er generelt positiv over for Kommissionens ambition om at ligestille moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen inden for rammene af EU og NATO og derved forbedre den europæiske kapacitet inden for forsvar og krisestyring, som styrker Unionens sikkerhed. Forslaget omfatter Danmark, men den praktiske betydning af forslaget for Danmark vurderes at være begrænset i lyset af det danske forsvarsforbehold, som indebærer, at Danmark ikke selv deltager i EU-forsvarsindsatser.

2. Baggrund

Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant fremlagde 28. marts 2018 en fælles handlingsplan for militær mobilitet. Handlingsplanen påpeger en række barrierer, herunder mht. infrastruktur, momsforpligtelser og toldprocedurer, som svækker muligheden for nationalt såvel som multinationalt at reagere effektivt og rettidigt på interne og eksterne krisesituationer. Dette forslag er således en del af en større pakke om militær mobilitet. Der arbejdes på tværs af en række områder med at sikre militær mobilitet.

Handlingsplanen anerkender behov for fleksibel og effektiv transport af militært udstyr og personel inden for og på tværs af grænser i EU og for ligebehandling af forsvarsindsatsen i EU og NATO mhp. at mindske administrative byrder, forsinkelser og omkostninger.

Kommissionen fremsatte på den baggrund 24. april 2019 et forslag (KOM (2019) 192), der i vidt omfang ligestiller moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen inden for rammene af den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik i EU med forsvarsindsatsen i NATO. Formålet er at forbedre den europæiske kapacitet inden for forsvar og krisestyring og at styrke Unionens sikkerhed og forsvar.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der ikke er omfattet af det danske forsvarsforbehold, og som kræver høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt enstemmig vedtagelse i Rådet.

3. Formål og indhold

Det gældende momsdirektiv indeholder ingen generel momsfritagelse for levering af varer eller ydelser knyttet til sikkerheds- og forsvarsformål inden for rammerne af den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik i EU. I princippet vil varer eller ydelser, der leveres til væbnede styrker, derfor være momspligtige i det land, hvortil de leveres og efter gældende regler og satser i dette land.¹² Det gælder også levering af varer og tjenesteydelser til et EU-lands væbnede styrker som befinder sig i et andet EU-land som led i indsatser. Efter gældende regler skal EU-land A's væbnede styrker i EU-land B således betale moms i EU-land B og efter dette lands gældende satser, når styrkerne får leveret forsyninger til EU-land B uanset hvorfra forsyningerne leveres.

Momsdirektivet har dog siden 1977 givet mulighed for momsfritagelse for leveringer til de væbnede styrker i ethvert land, der er part i Den Nordatlantiske Traktats Organisation (NATO), når disse styrker deltager i en fælles forsvarsindsats uden for deres eget land. Denne fritagelse blev indført for at tage højde for situationer, hvor momsen udgør en indtægt for det land, hvor de væbnede styrker er udstationeret, snarere end for deres hjemland.

Tilsvarende indeholder cirkulationsdirektivet for punktafgiftspligtige varer ingen fritagelse fra punktafgifter på ellers punktafgiftspligtige varer knyttet til sikkerheds- og forsvarsformål inden for EU. Siden 1993 har cirkulationsdirektivet dog indeholdt fritagelse for punktafgifter³ på ellers punktafgiftspligtige varer til NATO-medlemslandenes væbnede styrker, som deltager i en fælles forsvarsindsats uden for deres eget land.

Kommissionen foreslår derfor, at moms- og afgiftsfritage varer og ydelser, som leveres til eller varer, som indføres af et EU-lands væbnede styrker og ledsagende civile personale, som er udstationeret mv. i et andet EU-land⁴, hvis disse styrker deltager i en forsvarsindsats uden for deres hjemland. Fritagelsen forudsætter en forsvarsindsats inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

Kommissionen foreslår endelig, at fritagelserne skal have et begrænset omfang svarende til fritagelserne for NATO's forsvarsindsats. Det er således kun udgifter, der er afholdt i forbindelse med opgaver, der er *direkte* knyttet til en forsvarsindsats, som vil kunne fritages. Ifølge Kommissionens forslag er militære missioner og operationer, kampgrupper, gensidig bistand, indsatser i Permanent Struktureret Samarbejde (Permanent Structured Cooperation - PESCO) samt aktiviteter inden for Det Europæiske Forsvarsagentur (European Defence Agency – EDA) direkte knyttet

¹ Det gælder også varer, som indføres (dvs. importeres) fra tredjelande uden for EU.

² Dog gælder visse undtagelser, jf. direktivets artikel 148, litra b), og nr. 11) og 12) i del B i bilag X.

³ Punktafgifter, som er omfattet af EU-retten, anvendes på fx energiprodukter (motorbrændstof og brændsel til opvarmning), men også alkoholholdige drikkevarer og forarbejdet tobak. Afgiftsstruktur og minimumssatser er EU-harmoniseret.

⁴ Varer til forsyning af messer og kantiner er ligeledes omfattet af fritagelsen.

til forsvarsindsatsen. Momsfritagelsen omfatter forsyninger anvendt i forbindelse med disse indsatser. Efter Kommissionens forslag fritages EU-land A's væbnede styrker således fra at betale moms i EU-land B, når styrkerne får leveret forsyninger til EU-land B, uanset hvorfra forsyningerne leveres, hvis EU-land A's indsats er direkte knyttet til EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.⁵

Leveringer af varer og ydelser til væbnede styrker i disses eget EU-hjemland (eller til senere brug i EU-hjemlandet), vil ikke være omfattet af momsfritagelsen. Opgaver, der udelukkende udføres af civilt personale eller udelukkende ved brug af civile kapaciteter, vil heller ikke være omfattet af fritagelserne.

Grundet det danske forsvarsforbehold har Danmark ingen aktiviteter, som er direkte knyttet til den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik i EU. Ændrede regler for moms- og afgiftsfritagelse vil derfor ikke have betydning for danske momsbetalinger i de øvrige EU-lande. Forsvarsforbeholdet udelukker dog ikke, at Danmark kan tillade andre EU-lande en forsvarsindsats på dansk territorium. Fx kan man tillade flådefartøjer at sejle igennem danske farvande og lægge til havn i Danmark som led i en indsats inden for rammerne af den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik. Leverancer i den forbindelse kan således være omfattet af forslagets moms- og punktafgiftsfritagelse.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113. Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at EU-landene kun i fællesskab kan løse problemer med manglende tilpasning af moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen i EU og i NATO-regi, og at en sådan tilpasning kræver et forslag fra Kommissionen.

Den danske regering er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da administrative forenklinger og harmonisering af momsreglerne alene kan opnås ved fælles regulering i EU.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Momsområdet er EU-harmoniseret i det gældende momssystemdirektiv og er implementeret i den danske momslov samt momsbekendtgørelsen.

De generelle regler for virksomheder, der fremstiller og forhandler afgiftspligtige varer, samt for transporten eller cirkulationen af varer mellem virksomheder inden for EU er fastsat i cirkulationsdirektivet. Direktivet er implementeret i dansk lovgivning ved lov nr. 1385 af 21. december 2009.

⁵ Omvendt er indsættelse af væbnede styrker udelukkende i sikkerhedsøjemed, herunder indsatser til bekæmpelse af spionage, cybertrusler og terrorisme, til humanitære opgaver og redningsopgaver ikke direkte knyttet til forsvarsindsatsen og således er forsyninger hertil ikke omfattet af momsfritagelsen.

Momsloven og punktafgiftslovene indeholder i varierende omfang regler om afgiftsfritagelse af visse varer og ydelser, der anvendes i NATO-regi. I øjeblikket findes der imidlertid ingen lovgivning om moms- eller punktafgiftsbehandling af leveringer til EU's forsvarsindsats.

Det vurderes foreløbigt, at forslaget vil kræve ændringer i momsloven og eventuelt momsbekendtgørelsen samt punktafgiftslovene.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Lavere momsindtægter fra aktiviteter inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik medfører negative statsfinansielle konsekvenser. Forsvarsministeriet har oplyst at omfanget af de omfattede aktiviteter i Danmark er meget begrænset, hvorfor forslaget ikke har nævneværdige statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer på foreløbigt grundlag og med henvisning til forslagets indskrænkede anvendelsesområde, at dette medfører begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, herunder for de danske virksomheder, som producerer og leverer relevante varer eller ydelser til sikkerheds- og forsvarspolitiske formål.

8. Høring

Forslaget er sendt i høring 10. maj 2019 hos Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Speditører, DI, Erhvervsstyrelsen (Letbyrder), Finans Danmark, FSR - danske revisorer, Foreningen danske revisorer, IBIS, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Mellempøkelig Samvirke, Skatteankestyrelsen og SRF Skattefaglig Forening.

Skatteministeriet har ikke modtaget høringssvar med bemærkninger til forslagets indhold.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene er generelt positive indstillede over for forslaget, herunder forslagets formål om at ligestille moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen inden for rammene af EU med behandlingen af forsvarsindsatsen i NATO.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter forslaget og dets formål om at tilpasse moms- og punktafgiftsbehandlingen af forsvarsindsatsen inden for rammene af EU, så den svarer til den eksisterende moms- og punktafgiftsbehandling af forsvarsindsatsen inden for rammene af NATO i det omfang, det er muligt.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat er 23. maj 2019 oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg.

Det bemærkes, at Kommissionens og Unionens højtstående repræsentants fælles handlingsplan for militær mobilitet blev forelagt for Folketingets Europaudvalg 9. maj 2019 til orientering.

Dagsordenspunkt 2: Rapport af højniveaugruppe om den europæiske arkitektur for udviklingsfinansiering

1. Resume

På ECOFIN 10. oktober 2019 ventes en højniveaugruppe vedr. den europæiske arkitektur for udviklingsfinansiering at præsentere sin uafhængige rapport, der snart ventes offentliggjort. Rapporten skal informere og bistå Rådet i dets drøftelser af den europæiske udviklingsfinansielle arkitektur og instrumenter, og skal bl.a. redegøre for udfordringer og mulige anbefalinger til forbedringer på området. Der må på ECOFIN ventes en overordnet drøftelse af rapportens anbefalinger og forslag, men Rådet ventes først på et senere tidspunkt at tage stilling til konkret opfølgning på rapporten.

Regeringen vil tage præsentationen af rapporten til efterretning. Rapporten ventes ligeledes præsenteret og drøftet i FAC/Udvikling på et møde den 25. november. Regeringen vil tage nærmere stilling til opfølgningen på rapporten i takt med de videre drøftelser.

2. Baggrund

Frankrig og Tyskland lancerede i efteråret 2018 et forslag om etablering af højniveuarbejdsgruppe til at gennemgå den europæiske udviklingsfinansielle arkitektur.

Rådet vedtog på den baggrund i april 2019 at nedsætte en højniveaugruppe af vise personer (Wise Persons Group) vedr. den europæiske arkitektur for udviklingsfinansiering. Hensigten er at få en uvildig vurdering af denne arkitektur, som kan danne grundlag for drøftelser i Rådet og evt. DER, om hvordan EU fremover sikrer de rigtige og mest effektive instrumenter til at adressere de store udviklings- og klimamæssige udfordringer i lande uden for EU og naboskabslandene. Højniveaugruppen har til opgave at udarbejde en uafhængig rapport, der bl.a. ser nærmere på alle eksisterende udviklingsinstrumenter som forvaltes af hhv. Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD). Rapporten skal bl.a. indeholde:

- En vurdering af den nuværende europæiske arkitektur for udviklingsfinansiering og dens kapacitet til at levere på EU's prioriteter.
- En analyse af hhv. fordele og ulemper ved udviklingsfinansielle instrumenter fra alle involverede aktører.
- En vurdering af hver af de enkelte institutioners muligheder for styrke udviklingen af den private sektor og dens långivning, herunder i de mindst udviklede og sårbare lande.
- Anbefalinger af forbedringer, herunder evt. mere grundlæggende reformer af den samlede europæiske arkitektur for udviklingsfinansiering.

Højniveaugruppen består af 9 uafhængige og uvildige eksperter, *jf. bilag 1*, der bl.a. er blevet udnævnt på grundlag af faglig og teknisk ekspertise og erfaring inden for udviklingsfinansiering.

3. Formål og indhold

På ECOFIN 10. oktober 2019 ventes højniveaugruppen at præsentere sin rapport. Rapportens indhold, herunder anbefalinger, er ikke offentliggjort, men ventes at pege på forskellige udfordringer med den eksisterende europæiske udviklingsfinansielle arkitektur, herunder overlap, manglende koordination og transparens i aktiviteter mellem Kommissionen, EIB og EBRD samt andre internationale og nationale aktører. Rapporten ventes tillige at præsentere en række forslag til forbedringer og reformer, som vurderes ift. løsning af de identificerede udfordringer.

Præsentationen på ECOFIN 10. oktober 2019 vil evt. give anledning til en overordnet drøftelse af den europæiske arkitektur for udviklingsfinansiering pba. rapporten, herunder dens anbefalinger og forslag. Rådet ventes først på et senere tidspunkt at tage stilling til konkret opfølgning på rapporten, herunder ift. en evt. drøftelse heraf på DER.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ingen formel rolle i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen konsekvenser for dansk ret.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Rapporten kan indebære senere tiltag, der kan have statsfinansielle konsekvenser. Det er ikke muligt at vurdere disse konsekvenser på nuværende tidspunkt. Der vil blive taget stilling til eventuelle konsekvenser, såfremt der på et senere tidspunkt måtte blive foreslået konkrete tiltag.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rapporten er endnu ikke fremlagt, og der er derfor ikke kendskab til andre landes holdninger.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side støttes formålet med højniveaugruppens arbejde, der kan være vigtigt for indretningen af en mere effektiv europæisk arkitektur for udviklingsfinansiering, herunder for at sikre et EU, der er mere slagkraftigt udadtil i forhold til at hjælpe udviklingslandene med at skabe arbejdspladser og forbedring af levevilkårene samt udvikle lavemissions-vækst og skærme mod effekterne af klimaforandringerne.

Fra dansk side lægges der vægt på, at EU's udviklingsfinansiering indrettes med størst mulig udviklingseffekt og organisatorisk effektivitet for øje. Det indebærer styrelsesstrukturer, der understøtter effektiv gennemførelse af udlån og andre operationer samt bidrager til gennemførelsen af EU's eksterne politikker. Det er en forudsætning herfor at der undgås overlap og at transparensen øges i aktiviteter mellem Kommissionen, EIB og EBRD samt europæiske og nationale aktører.

Regeringen lægger stor vægt på, at drøftelserne af rapporten og dens anbefalinger ikke foregriber de overordnede forhandlinger om EU's flerårige finansielle ramme, idet regeringens hovedprioritet for denne er at realisere et samlet udgiftsniveau svarende til 1,00 pct. af EU's BNI.

Regeringen vil i den kommende tid tage nærmere stilling til dansk holdning til anbefalingerne fra højniveaugruppen.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Bilag 1: Liste over medlemmer af højniveaugruppen om den europæiske arkitektur for udviklingsfinansiering

Navn	Land
Thomas Wieser, formand	Østrig
Susan Ulbæk	Danmark
Monique Barbut	Frankrig
Erik Berglöf	Sverige
José Antonio Alonso Rodríguez	Spanien
Jacek Dominik	Polen
Nanno D. Kleiterp	Nederlandene
Norbert Kloppenburg	Tyskland
Franco Passacantando	Italien

Dagsordenspunkt 3: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2018

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

Revisionsretten forventes på ECOFIN den 10. oktober 2019 at præsentere sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2018. Årsberetningen forventes offentliggjort den 8. oktober 2019. Præsentationen ventes taget til efterretning af Rådet. Herefter vil Rådet behandle årsberetningen med henblik på udarbejdelsen af en rådshenstilling til Europa-Parlamentet, som forventes behandlet på ECOFIN i begyndelsen af 2020.

Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Dechargeproceduren

Revisionsretten forventes på ECOFIN den 10. oktober 2019 at præsentere sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2018. Rådet forventes at tage præsentationen til efterretning. Herefter udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge (godkendelse) til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2018. Henstillingen forventes behandlet på ECOFIN i starten af 2020.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Retten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Retten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvåg-

nings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau⁶ på 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Retten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager. I 2017 testede Revisionsretten en attestationsstilgang på strukturfondsområdet.

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med Revisionsrettens årsberetning er at vurdere og give erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Revisionsretten agerer som den eksterne revisor af EU's finanser med henblik på at beskytte EU's finansielle interesse, navnlig ved at bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning.

Revisionsrettens årsberetning om EU-budgetgennemførelsen forventes offentliggjort den 8. oktober 2019. Det er derfor endnu ikke muligt at redegøre for årsberetningens nærmere indhold.

En konkret redegørelse af årsberetningens indhold og tilhørende revisionserklæring om EU's budgetgennemførelse må afvente offentliggørelsen.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

⁶ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlforekomst".

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten herom foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rådet har endnu ikke drøftet årsberetningen for 2018, og der er derfor ikke kendskab til andre landes holdninger.

10. Regeringens generelle holdning

Idet Revisionsrettens årsberetning med tilhørende revisionserklæring om EU's budgetgennemførelse for 2018 forventes offentliggjort den 8. oktober 2019 er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at forholde sig til årsberetningens indhold. Man vil fra dansk side tage Revisionsrettens præsentation af årsberetningen til efterretning, idet der fra dansk side lægges vægt på en korrekt gennemførelse af EU's budget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4: Evaluering af det europæiske semester 2019

1. Resume

På ECOFIN 9. oktober 2019 ventes en evaluering af det europæiske semester 2019, der blev afsluttet med den formelle vedtagelse af landespecifikke anbefalinger på ECOFIN 9. juli 2019. Drøftelsen vil evt. også være anledning til at drøfte den generelle udvikling af det europæiske semester, herunder eventuelle ønsker til udviklingen under den kommende Kommission.

Det europæiske semester er løbende blevet udviklet siden dets introduktion i 2011. De landespecifikke anbefalinger er blevet mere fokuseret på de mest centrale økonomiske udfordringer, evalueringen af EU-landenes reformgennemførelse har fået et mere langsigtet perspektiv, den løbende bilaterale dialog mellem Kommissionen og EU-landene vedr. landenes økonomiske udfordringer og reformplaner er blevet forbedret, og semesterets fokus er løbende blevet tilpasset, herunder bl.a. mhp. at integrere den europæiske søjle for sociale rettigheder i det europæiske semester.

2. Baggrund

Samarbejdet om reformer og strukturpolitik i EU følger en årlig procedure ("det europæiske semester"), hvor EU-landene drøfter de økonomisk-politiske udfordringer og den økonomiske politik i de enkelte EU-lande samt euroområdet og EU som helhed, jf. *bilag 1*. Proceduren for makroøkonomiske ubalancer er også forankret i semesteret, og skal identificere landes ubalancer, fx tab af konkurrenceevne, uholdbare løn- og prisudviklinger, for høj privat og offentlig gæld mv.

Samarbejdet udmønter sig hvert år i specifikke anbefalinger om reformer til hvert EU-land. Senest vedtog EU-landene landespecifikke anbefalinger på ECOFIN 9. juli 2019. Herefter tager landene højde for anbefalingerne i deres nationale økonomiske politik. Der er tradition for i efteråret at evaluere gennemførelsen af det europæiske semester for det pågældende år. Det europæiske semester for 2019 evalueres således på ECOFIN 9. oktober 2019, inden det europæiske semester for 2020 indledes med Kommissionens årlige vækstundersøgelse og varslingsrapport vedr. makroøkonomiske ubalancer (forventes i november 2019).

I de seneste år er der blevet gennemført flere tiltag mhp. at forbedre processen i relation til det europæiske semester og øge det nationale ejerskab i forhold til Kommissionens analyser og anbefalinger. Dialogen og informationsudvekslingen mellem Kommissionen og EU-landene er bl.a. forsøgt styrket, herunder gennem styrkede bilaterale kontakter mellem Kommissionen og de enkelte lande og drøftelser af centrale elementer af landerapporterne inden offentliggørelsen. Kommissionen har også lagt op til stadig mere fokuserede landespecifikke anbefalinger, således at anbefalingerne går på de mest presserende og alvorlige økonomisk-politiske udfordringer i de enkelte EU-lande.

Kommissionen har endvidere som opfølgning på Rådets tiltrædelse af søjlen for sociale rettigheder i november 2017 taget tiltag mhp. at afspejle prioriteterne i søjlen i det europæiske semester. Søjlen indeholder 20 hovedprincipper med fokus på lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, retfærdige og rimelige arbejdsvilkår samt

social beskyttelse og inklusion. Integrationen af søjlen i det europæiske semester har bl.a. medført et styrket fokus på EU-landenes socialøkonomiske udfordringer i Kommissionens landerapporter og udkast til landespecifikke anbefalinger.

3. Formål og indhold

På ECOFIN 10. oktober 2019 ventes en evaluering af det europæiske semester for 2019 samt eventuelt en bredere drøftelse af udviklingen af semesteret og ønsker hertil under den nye Kommission.

Drøftelsen ventes bl.a. at kunne komme ind på følgende emner og spørgsmål:

Det europæiske semesters omfang og fokus har udviklet sig hen over årene. Kommissionen iværksatte i 2015 en såkaldt strømlining af det europæiske semester, som bl.a. medførte, at analyserne og anbefalingerne under semesteret i højere grad fokuserer på de mest presserende makroøkonomiske udfordringer, som er vigtige for vækst og beskæftigelse i de enkelte lande. Samtidigt har man styrket semesterets fokus på euroområdet, ligesom introduktionen af den europæiske søjle af sociale rettigheder har fået semesteret til i højere grad at vedrøre socialøkonomiske forhold i EU-landene. Kommissionen har desuden i 2019 styrket sit fokus på investeringer i semesteret, hvilket bl.a. har udmøntet sig i konkrete anbefalinger om fremme af investeringer til EU-landene, ligesom udfordringer ift. fx skatteundgåelse og retssystemernes uafhængighed også gradvist har fået en større plads i semesteret. Introduktionen af de nye områder har i nogle tilfælde været på bekostning af andre områder, fx makroøkonomiske ubalancer, løndannelsesprocesser og misligholdte lån i den finansielle sektor, som generelt vurderes mere relevante for EU-landenes modstandsdygtighed over for økonomiske kriser.

Implementeringen af reformer som opfølgning på landespecifikke anbefalinger under det europæiske semester varierer EU-landene imellem og Kommissionen vurderer, at implementeringen for nogle landes vedkommende utilstrækkelig. Kommissionen understregede ifm. med sine økonomiske analyser af EU-landene i marts 2019 (landerapporterne), at det er nødvendigt med en styrket indsats ift. implementering af nationale reformer for at væbne EU-landenes økonomier mod nye kriser. EU-landene har løbende drøftet, hvordan implementeringen af reformer kan styrkes. Der er bl.a. blevet peget på manglende ejerskab til de landespecifikke anbefalinger som en central årsag til den i nogle tilfælde manglende implementering af reformer. Der har derfor været overvejelser om flere diskussioner af reformer på politisk niveau, herunder vha. tematiske reformdrøftelser i ECOFIN mhp. at styrke det politiske ejerskab. Man har også søgt at styrke den løbende bilaterale dialog mellem landene og Kommissionen i de seneste år.

Den overordnede proces og timing af analyser og anbefalinger under semesteret er et tilbagevendende tema i evalueringerne. Kommissionen er ofte blevet kritiseret for, at timingen for offentliggørelse af analyser og anbefalinger under det europæiske semester til tider gør det svært at få dem behandlet tilstrækkeligt nationalt og at

forberede og gennemføre en god dialog og multilaterale drøftelser med Kommissionen og de øvrige EU-lande om reformudfordringer og anbefalinger. Det kan bl.a. medvirke til tab af nationalt ejerskab ift. anbefalinger og analyser.

Det kan også blive et tema, at udfordringerne, som de landespecifikke anbefalinger peger på, ikke altid kan adresseres i løbet af de otte måneder, der går fra at man enes om anbefalingerne i Rådet i juni til fremskridtene med anbefalingerne evalueres året efter i Kommissionens landerapporter i februar eller starten af marts. Det kan derimod i visse tilfælde tage flere år at adressere udfordringerne udpeget af anbefalingerne, hvorfor der kan argumenteres for, at semesterets årlige cyklus ikke nødvendigvis giver det fulde billede af den faktiske implementering af reformer. Som svar herpå begyndte Kommissionen i 2018 at vurdere implementeringen af landespecifikke anbefalinger over en flerårig periode. Det kan dog blive et tema, om man skal gennemføre en mere grundlæggende ændring af det europæiske semester, hvor man fx går fra en årlig procedure til en to-årig procedure.

Drøftelsen kan evt. give anledning til mere overordnede overvejelser om fremtidens europæiske semester og samspil med nye tiltag og fokusområder under den nye Kommission. Det kan blive et tema, at den kommende kommissionsformand, Ursula Von der Leyen, i sine politiske retningslinjer for den kommende Kommission har ytret ønske om, at det europæiske semester fokuseres på 2030-dagsordenen (FN's 17 verdensmål).

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet høres ikke om evalueringen af det europæiske semester 2019.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Evalueringen af det europæiske semester vil ikke i sig selv have samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser.

Det europæiske semester kan generelt have positive samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser, i det omfang en konsistent implementering af landespecifikke anbefalinger bidrager til at understøtte bæredygtig vækst og beskæftigelse i EU.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generelt en positiv vurdering af gennemførelsen af det europæiske semester 2019, omend nogle lande muligvis vil kritisere, at Kommissionens bud på landespecifikke anbefalinger for 2019 blev offentliggjort meget sent sammenlignet med tidligere år (og skubbede godkendelsen i Rådet til efter Det Europæiske Råd i juni).

En række EU-lande vil muligvis fremføre ønsker til det europæiske semesters udvikling fremadrettet, herunder semesterets fokus og omfang. Nogle ventes at argumentere for et semester, hvor fokus fastholdes på strukturreformer, mens andre muligvis vil argumentere for ændringer af forskelligartet karakter.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter, at det europæiske semesters primære fokus er at sikre sunde europæiske økonomier med høj beskæftigelse og bæredygtig vækst. Regeringen finder samtidig, at semesteret kunne styrke sit fokus på bæredygtig udvikling og grøn omstilling, herunder ved at pege på omkostningseffektive værktøjer til CO₂-reduktion og de mest produktive, klimavenlige investeringer. Et centralt hensyn i anbefalingerne bør fortsat være at sikre, at EU-landenes økonomier er robuste overfor nye kriser og makroøkonomiske ubalancer med negative effekter på beskæftigelse og investeringer i EU-landene.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Bilag 1 – det europæiske semester

Det europæiske semester udgør rammen om koordineringen af EU-landenes økonomiske politik. Som led i semesteret gennemføres en samlet drøftelse af landenes økonomiske politik i foråret hvert år, som grundlag for landenes vedtagelse af national økonomisk politik i efteråret, herunder nationale finanslove. Det europæiske semester består af følgende hovedelementer:

- Semesteret indledes hvert år med offentliggørelsen af *Kommissionens årlige vækstundersøgelse* ('Annual Growth Survey', AGS) i november året før. Vækstundersøgelsen skitserer de overordnede økonomisk-politiske udfordringer og prioriteter for EU-landene. Vækstundersøgelsen danner grundlag for horisontale drøftelser af de økonomiske udfordringer i EU i bl.a. ECOFIN, EPSCO og Det Europæiske Råd (DER).
- På DER i marts vedtager stats- og regeringscheferne på baggrund af vækstundersøgelsen og rådskonklusioner fra bl.a. ECOFIN generelle retningslinjer for medlemslandenes økonomiske politik.
- I februar eller marts offentliggør Kommissionen *landerapporter* med økonomiske analyser af hvert EU-land. Analyserne omfatter Kommissionens vurdering af landenes opfølgning på sidste års landespecifikke anbefalinger og analyser under makroudbalancesproceduren, jf. særskilt afsnit nedenfor.
- I marts eller april fremlægger EU-landene deres *konvergens- eller stabilitetsprogrammer* samt *ationale reformprogrammer*.
- Med udgangspunkt i vækstundersøgelsen, landerapporterne, DER's retningslinjer samt landenes programmer fremlægger Kommissionen i maj eller starten af juni udkast til rådsudtalelser om landenes programmer samt udkast til *landespecifikke anbefalinger*. På den baggrund skal ECOFIN opnå enighed om rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne og enighed om landespecifikke anbefalinger.

Makroudbalancesproceduren

Makroudbalancesproceduren er integreret i det europæiske semester. Proceduren operationaliseres via et 'scoreboard' med økonomiske indikatorer, som skal give en indledende indikation på tilstedeværelsen af makroøkonomiske ubalancer (Fx konkurrenceevne og privat gældsætning). For hver indikator er fastsat grænseværdier. Proceduren består overordnet af følgende skridt:

- Proceduren indledes med, at Kommissionen i november året før (samtidig med AGS'en) offentliggør værdier for de indikatorer, som udgør scoreboardet i en rapport. I rapporten vurderes indikatorernes udvikling i de enkelte lande, og hvorvidt disse overskrider de fastsatte grænseværdier. Lande, som er i fare for at opbygge eller opleve ubalancer, identificeres.
- Efterfølgende vurderer Kommissionen i såkaldte dybdegående analyser i februar eller marts (del af landerapporterne), om de identificerede lande har ubalancer, og sværhedsgraden af eventuelle ubalancer. I disse vurderinger inddrages landespecifikke forhold.
- Hvis et EU-land vurderes at have ubalancer, vil det kunne give anledning til forslag til Rådet om landespecifikke anbefalinger i maj om at korrigere ubalancerne som led i det europæiske semester.

Dagsordenspunkt 5: Forberedelse af G20- og IMF-møder i Washington, 17.-19. oktober 2019

1. Resume

ECOFIN ventes 10. oktober at fastlægge den fælles EU-holdning til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 17.-18. oktober 2019 og EU's fælles skriftlige erklæring til mødet i IMF's ministerkomité, IMFC, 18.-19. oktober 2019. Møderne afholdes i forbindelse med IMF's og Verdensbankens årsmøder 17-19. oktober 2019. Derudover vil det finske formandskab informere om det planlagte møde i koalitionen af finansministre for klimahandling, der afholdes i forbindelse med møderne i G20 og IMFC. Fra EU's side lægges bl.a. vægt på, at lande med høj gæld fortsat bør genopbygge finanspolitiske råderum, mens lande med sunde finanser kan overveje at gennemføre investeringer, der styrker den langsigtede vækst. Landene bør generelt gennemføre reformer og sikre inklusiv vækst. EU vil fortsat arbejde for åbne markeder, bekæmpe protektionisme og unfair handelspraksis. På det finansielle område skal der sikres fremskridt i færdiggørelsen og implementeringen af de aftalte reformer, og det styrkede internationale skattesamarbejde bør forblive en høj prioritet for G20. EU ventes at støtte et forslag om fordobling af IMF's stående kreditfacilitet (*New Arrangements to Borrow, NAB*).

2. Baggrund

Japan har formandskabet for G20 i 2019. Saudi Arabien har formandskabet for G20 i 2020.

Hovedprioriteterne for det nuværende japanske G20-formandskab er bl.a. økonomisk vækst og lavere ulighed, håndtering af klimaforandringer og plastikforurening af havene, den digitale økonomi samt udfordringer for samfund med en aldrende befolkninger.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes at fastlægge den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 17.-18. oktober 2019 og den fælles skriftlige EU-erklæring (statement) til mødet i IMF's ministerkomité, IMFC, 18.-19. oktober 2019. EU ventes på G20- og IMF-møderne at lægge vægt på følgende:

Global økonomi og økonomisk-politiske prioriteter

Den globale økonomiske vækst er svagere end forventet pga. handelsspændinger og generel usikkerhed. Lande med sunde finanser og betalingsbalanceoverskud kan således overveje at gennemføre investeringer, der styrker den langsigtede vækst, mens lande med høj gæld bør fokusere på at genopbygge det finanspolitiske råderum. Landene bør generelt gennemføre reformer, sikre inklusiv vækst og øge kvaliteten af de offentlige udgifter og indtægter.

Fra EU's side ser man med bekymring på risikoen for eskalerende handelskonflikter, og man vil fortsat bekæmpe protektionisme, unfair handelspraksis, samt fremme regelbaseret multilateralisme og lige konkurrencevilkår.

Internationalt skattesamarbejde

EU finder det afgørende, at der findes globale løsninger til beskatning af den digitale økonomi, og man ser frem til ambitiøse, fair, effektive og fungerende globale løsninger, som kan vedtages senest i 2020. På den baggrund ser EU frem til OECD's input i 2019, som kan skabe vej for enighed om en konsistent global tilgang. Selvom en global løsning foretrækkes, er mange lande interesserede i midlertidige tiltag, som tager højde for relevante fremskridt i OECD-arbejdet.

G20-arbejdet til sikring af skattegennemsigtighed bør intensiveres, herunder ved at overveje obligatoriske indberetningsregler for rådgivere og andre mellemmand på skatteområdet, opdatere OECD's liste over ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner og overveje defensive tiltag, samt ved nøje at overvåge landenes implementering af tilsagn i forhold til BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) og de internationalt aftalte standarder for automatisk informationsudveksling.

Finansiel regulering

Reformer af den finansielle regulering skal forblive en prioritet for G20. EU er forpligtet til at sikre fuld, rettidig og konsistent færdiggørelse og implementering af de aftalte reformer. For at sikre lige vilkår for banker på globalt plan, og for at understøtte den finansielle stabilitet, bør øvrige større jurisdiktioner rettidigt implementere aftalen om færdiggørelse af Basel III ("Basel IV"). EU vil fortsat arbejde for global regulering af krypto-aktiver og arbejde for, at man kan høste fordelene ved den teknologiske udvikling samtidig med at medfølgende risici håndteres. G20 skal fortsætte med at overvåge potentielle risici i det finansielle system.

IMF og global finansiell governance

IMF's generelle ressourcer til finansiering af udlån til kriseramte lande består af dels de permanente kvoteressourcer, dels lånte ressourcer via den stående kreditfacilitet "New Arrangements to Borrow" (NAB) og midlertidige bilaterale låneaftaler. Ressourcerne er blevet udvidet betragteligt i lyset af finanskrisen for at sikre tilliden til IMF. Medlemslandenes faste IMF-bidrag opgøres i kvoter. Kvotefordelingen reflekteres også i vægtingen et lands stemmer i IMF.

EU-landene støtter et stærkt, kvotebaseret og velfinansieret IMF i centrum for det globale finansielle sikkerhedsnet. EU-landene vil arbejde for at opretholde det nuværende niveau af IMF-ressourcer under forudsætning af tilstrækkelig bred byrdefordeling mellem landene, og er parate til at støtte en kvotestigning som led i en tilpasning af landenes kvote- og stemmeandele i IMF. EU beklager, at der ikke kan samles det fornødne flertal til dette, og dermed til en justering af landenes kvoteandele til fordel for betydeligt underrepræsenterede lande, herunder emerging markets. Underrepræsenterede lande vil typisk have en mindre kvote- og dermed stemmeandel end deres størrelse i verdensøkonomien ellers tilsiger. Kvoteforøgelse og tilpasning af landenes kvoter bør være i fokus i et rettidigt 16. kvotegennemgang. For at sikre at et velfinansieret IMF er EU-landene åbne for at øge IMF's stående kreditfacilitet "New Arrangements to Borrow" (NAB). Da denne facilitet netop er stående og ikke midlertidig kan den lettere end de bilaterale låneaftaler fungere som

back-up for IMF's kvoteressourcer. Som den næstbedste løsning i fravær af en kvotestigning vil man derfor være åbne for minimum en fordobling af NAB, hvor man ønsker en snarlig aftale herom.

EU støtter arbejdet i IMF, Verdensbanken og G20 med at fremme gældsholdbarhed og -gennemsigtighed i lavindkomstlande. Det er afgørende, at både officielle og private kreditorer tager højde for IMF's og Verdensbankens gældsholdbarhedsvurderinger og respekterer de af IMF fastsatte gældslofter, når der træffes beslutning om udlån til lavindkomstlande. EU opfordrer alle G20-lande til at implementere de operative retningslinjer for holdbar finansiering, som G20 nåede til enighed om i marts 2017, og at alle lande støtter selvevaluering af G20-landenes opfyldelse af disse retningslinjer.

EU-landene ventes at opfordre til bedre national lovgivning og overvågning samt internationalt samarbejde for at undgå hvidvask. IMF opfordres samtidig til at rådgive og arbejde tæt sammen med Financial Action Task Force (FATF), som er en international organisation, der også har til formål at bekæmpe hvidvask.

Møde i Koalitionen af finansministre for klimahandling

Kommissionen ventes at orientere ECOFIN om status for Koalitionen af finansministre for klimahandling herunder arbejdet med den såkaldte Santiago Handlingsplan, der skitserer, hvordan koalitionen vil leve op til "Helsinki Principperne", som koalitionen bygger på. Helsinki-principperne skal blandt andet understøtte, at politiske beslutninger stemmer overens med Parisaftalen, at der bliver investeret i klimatiltag, samt at der tages hensyn til klima i finanspolitikken.

Blandt EU-landene medvirker Danmark, Cypern, Finland, Frankrig, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Spanien, Sverige, Storbritannien, Tyskland og Østrig.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ingen formel rolle i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Overordnet ventes IMF- og G20-arbejdet som helhed at have positive samfunds-økonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell og økonomisk stabilitet.

Sagen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at kunne støtte den fælles EU-holdning til G20-mødet 18.-19. oktober og den fælles EU-erklæring til IMFC-mødet 17.-18. oktober.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte den ventede fælles EU-holdning til G20-mødet og den fælles EU-erklæring til IMFC-mødet.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 6: Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank (ECB)

1. Resume

ECOFIN ventes at vedtage en indstilling til Det Europæiske Råd om udnævnelse af nyt medlem af direktionen i Den Europæiske Centralbank (ECB). Direktionsmedlem Benoît Cœuré ventes at træde tilbage ved udløbet af sin mandatperiode 31. december 2019. Der ventes generel enighed om at indstille italiensk vicecentralbankchef, Fabio Panetta, som nyt direktionsmedlem. Indstillingen vedtages med kvalificeret flertal blandt eurolandene.

2. Baggrund, formål og indhold

Direktionen i Den Europæiske Centralbank (ECB) består af formanden, næstformanden og 4 øvrige medlemmer, jf. tabel 1, som vælges for en otteårig periode og uden mulighed for genvalg. Kun statsborgere i eurolandene kan være direktionsmedlemmer.

Direktionsmedlemmer udnævnes ved fælles overenskomst mellem eurolandenes stats- og regeringschefer på grundlag af en indstilling fra ECOFIN (kvalificeret flertal blandt eurolandene) og efter høring af Europa-Parlamentet samt ECB's Styrelsesråd (ECB's direktion og centralbankcheferne fra eurolandene), jf. artikel 283 stk. 2 og artikel 139, stk. 2 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Direktionsmedlem Benoît Cœuré ventes at træde tilbage ved udløbet af sin mandatperiode 31. december 2019. Eurogruppeformanden igangsatte 13. september en uformel proces for nominering af kandidater til nyt direktionsmedlem af ECB, der udløb 25. september 2019. Fabio Panetta, italiensk vicecentralbankchef, var den eneste nominerede kandidat. ECOFIN ventes på rådsmødet 10. oktober at nå til enighed om en indstilling til Det Europæiske Råd (DER) om udnævnelse af et nyt medlem til direktionen i ECB. Forinden ventes eurolandene at drøfte sagen på mødet i den ordinære eurogruppe 9. oktober.

Tabel 1

Medlemmer af ECB's direktion		
	Nationalitet	Mandatperiode
Mario Draghi, formand ¹	Italien	1. nov. 2011 – 31. okt. 2019
Luis de Guindos, næstformand	Spanien	1. jun. 2018 – 31. maj 2026
Benoît Cœuré	Frankrig	1. jan. 2012 – 31. dec. 2019
Sabine Lautenschläger	Tyskland	27. jan. 2014 – 26. jan. 2022
Yves Mersch	Luxembourg	15. dec. 2012 – 14. dec. 2020
Philip Lane	Irland	1. jun. 2019 – 31. maj 2027

Anm.: ¹9. juli 2019 indstillede ECOFIN formelt Christine Lagarde (Frankrig) til DER som ny ECB-formand.

Lagarde ventes at tiltræde 1. november 2019.

Kilde: ECB

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant

7. Økonomiske konsekvenser

Indstillingen til Det Europæiske Råd om udnævnelse af nyt medlem af direktionen i ECB ventes ikke at have statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes, at eurolandene vil indstille Fabio Panetta, italiensk vicecentralbankchef, til stillingen som direktionsmedlem i ECB.

10. Regeringens generelle holdning

Som følge af euroforbeholdet har Danmark ikke stemmeret i denne sag. Fra dansk side vil eurolandenes afgørelse vedrørende det nye direktionsmedlem i ECB blive taget til efterretning.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. indstilling af nyt medlem af ECB's direktion har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 7: Status for handlingsplan mod hvidvask

KOM-nummer foreligger ikke

1. Resume

Rådet ventes på ECOFIN 10. oktober 2019 at gøre status på en handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask. Handlingsplanen blev vedtaget på ECOFIN 4. december 2018 og skal ses i forlængelse af Kommissionens meddelelse af 12. september 2018 vedr. bekæmpelse af hvidvask i lyset af en række alvorlige hvidvask-sager i EU.

Handlingsplanen fokuserer på gennemførelsen af en række ikke-lovgivningsmæssige tiltag frem til starten af 2020, som primært skal gennemføres af de nationale finanstillsyn og hvidvasktilsynsmyndigheder samt de fælles EU-tilsynsmyndigheder (ESA'erne, herunder især EBA for bankområdet), men som også involverer Kommissionen, ECB og EU-landene. Generelt er der siden vedtagelsen af handlingsplanen sket fremskridt med implementeringen heraf. Kommissionen fremlagde i juli 2019 en evaluering af de seneste alvorlige hvidvasksager i nogle EU-lande.

Regeringen finder det afgørende at bekæmpe hvidvask i den finansielle sektor og støtter handlingsplanen, hvor man vil tage den konkrete status på ECOFIN til efterretning.

2. Baggrund

EU-landene har i dag med hvidvaskdirektivet (Anti-Money Laundering Directive – AMLD) en fælles lovgivningsmæssig ramme for bekæmpelse af hvidvask.⁷ Hvidvaskdirektivet er blevet opdateret to gange de seneste år, bl.a. for at styrke indsatsen mod terrorfinansiering i opfølgning på løbende terrorangreb i Europa.

Rådet og Europa-Parlamentet vedtog i 2015 EU's 4. hvidvaskdirektiv, som havde frist for national implementering i midten af 2017. I 2018 blev der opnået enighed om 5. hvidvaskdirektiv, som er implementeret i dansk ret i maj 2019 med fuld ikrafttræden fra januar 2020. Hvidvaskdirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, der gør det muligt for EU-landene at have strammere regler nationalt. Tilsynet med hvidvask og terrorfinansiering sker i dag på nationalt niveau i alle EU-lande.

Rådet vedtog på ECOFIN 4. december 2018 rådskonklusioner med en handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask. Handlingsplanen skal ses i lyset af en række alvorlige sager på hvidvaskområdet i flere EU-lande.

Handlingsplanen fokuserer på gennemførelsen af en række ikke-lovgivningsmæssige tiltag frem til starten af 2020, som primært skal gennemføres af de nationale finanstillsyn hhv. hvidvasktilsyn samt de europæiske tilsynsmyndigheder, men som også involverer Kommissionen og ECB.⁸

⁷ EU's hvidvaskregler bygger i høj grad på implementering af anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF), som er et internationalt organ, der udarbejder globale anbefalinger for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Danmark er, som en række øvrige EU-lande, medlem af FATF. Samtidig udfører FATF løbende vurderinger af nationale regler for og tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

⁸ I Danmark er hvidvaskmyndighederne Finanstillsynet, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) samt Spillemyndigheden.

3. Formål og indhold

Handlingsplanen indeholder en række ikke-lovgivningsmæssige tiltag, der overordnet har otte mål:

1. Identificere hvilke faktorer der bidrog til de seneste hvidvask-sager i EU-banker, hvilket skal danne grundlag for evt. kommende initiativer.
2. Kortlægge relevante risici ift. hvidvask og terrorfinansiering (hvidvask mv.) og bedste praksis for, hvordan de såkaldt prudentielle tilsynsmyndigheder (I Danmark Finanstilsynet, som fører tilsyn med overholdelse af kapitalkrav og lign.), også kan bidrage til at håndtere disse risici.
3. Styrke tilsynsmæssig konvergens vha. fælles vejledninger om hvordan bekæmpelse af hvidvask mv. kan inkorporeres i det prudentielle tilsyn.
4. Sikre effektivt samarbejde mellem de prudentielle tilsynsmyndigheder og hvidvask-tilsynsmyndighederne mv.
5. Klargøre aspekter ift. inddragelse af tilladelser, dvs. hvornår brud på hvidvaskregler kan føre til, at en banktilladelse inddrages.
6. Forbedre tilsynet med hvidvask mv. og forbedre udvekslingen af information mellem de relevante myndigheder.
7. Dele bedste praksis ift. tilsyn med hvidvask mv. mhp. konvergens under hensyntagen til nationale specificiteter.
8. Forbedre ESA'ernes kapacitet til at gøre bedre brug af de eksisterende tilsynsmæssige kompetencer og værktøjer.

Handlingsplanen indebærer konkret bl.a., at der i løbet af 2019 skal foretages en såkaldt post-mortem analyse af de seneste hvidvask-sager i EU, at der skal udarbejdes vejledninger for tilsynet med hvidvask mv. og at der skal indgås aftaler mellem tilsynsmyndighederne om udveksling af information.

Der er generelt sket fremskridt med implementeringen af handlingsplanen. Kommissionen offentliggjorde 24. juli 2019 en AML-pakke med en meddelelse og fire rapporter, herunder post-mortem rapporten (punkt 1 i handlingsplanen), en rapport indeholdende en supranational risikovurdering (dvs. risikovurdering på tværs af forskellige sektorer, herunder den finansielle sektor og spillesektoren), en rapport om sammenhæng mellem nationale centrale registre vedr. bankkonti, samt rapport om rammerne for samarbejdet mellem FIU's (Financial Intelligent Units).

I post-mortem rapporten analyseres 10 af de seneste hvidvasksager om europæiske banker, herunder Danske Bank. Bankerne omtales ikke ved navn, idet der blot er fremhævet case-studier. Kommissionen konkluderer i rapporten bl.a., at der var lovgivningsmæssige og tilsynsmæssige svagheder, at en sammenhængende og effektiv gennemførelse af fælles regler endnu ikke er sikret i EU og at der ikke er tilstrækkelig klarhed over tilsynsforpligtelser, særligt i grænseoverskridende situationer. Kommissionen bemærker, at de identificerede udfordringer bl.a. kan håndteres ved at lave ensartede regler gennem en EU-forordning, samt ved at etablere et EU-organ med kompetencer på hvidvaskområdet.

EU-landene er generelt enige om at styrke de eksisterende rammer for grænseoverskridende bekæmpelse af hvidvask, og det er forventningen, at der i de kommende år vil ske en udvikling på hvidvaskområdet i EU. Der ventes tiltag i retning af yderligere centralisering under den kommende Kommission. Det er uklart, hvornår forslag vil blive fremsat og hvorvidt det vil omfatte bankunionen eller hele EU.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed⁹ (EBA) offentliggjorde også 24. juli 2019 en rapport om samarbejdet mellem prudentielle tilsynsmyndigheder og hvidvaskmyndigheder om at imødegå hvidvask (punkt 4c i handlingsplanen). De europæiske finansielle tilsynsmyndigheder (EBA, ESMA og EIOPA) er derudover ved at færdiggøre en fælles rapport om risici for hvidvask i EU's finansielle system (punkt 6e i handlingsplanen), og der arbejdes også med at klargøre aspekter ift. tilbagetrækning af banktilladelse (punkt 5 i handlingsplanen). Retningslinjer fra ESA'erne vedr. samarbejde og informationsudveksling mellem prudentielle tilsynsmyndigheder og hvidvaskmyndigheder (punkt 6d i handlingsplanen) er ligeledes under udarbejdelse.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Handlingsplanen består af ikke-lovgivningsmæssige tiltag.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Handlingsplanen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Handlingsplanen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Bedre rammer for bekæmpelse af hvidvask i EU kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Handlingsplanen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Handlingsplanen har ikke været i ekstern høring.

⁹ EBA er en af de tre EU-tilsynsmyndigheder på det finansielle område, der understøtter lovgivningsarbejdet på de relevante ressortområder og bidrager til en mere harmoniseret anvendelse af de finansielle EU-retsakter igennem bl.a. erfaringsudvekslinger, ensartede fortolkninger mv. Alle EU-landes nationale tilsynsmyndigheder (i Danmark Finanstilsynet) er repræsenteret i EBA. De øvrige to europæiske tilsynsmyndigheder er EIOPA på området for forsikrings- og arbejdsmarkedspensioner og ESMA som har ansvar for værdipapirer og markeder.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er generelt støtte til handlingsplanen og generelt bred opbakning fra EU-landene til at styrke rammerne for bekæmpelse af hvidvask i EU.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter handlingsplanen for bekæmpelse af hvidvask og kan tage en status på ECOFIN til efterretning.

Regeringen lægger stor vægt på en styrket indsats for bekæmpelse af hvidvask mhp. at styrke integriteten, stabiliteten og effektiviteten i det finansielle system. Regeringen finder, at hvidvask er et grænseoverskridende problem, og er derfor positiv over for forslag, der styrker EU's indsats på området.

Regeringen støtter konkret implementeringen af handlingsplanen, som indeholder en lang række relevante ikke-lovgivningsmæssige tiltag på området, herunder at styrke samarbejdet mellem relevante myndigheder på området på tværs af grænser.

Regeringen lægger desuden vægt på, at der sikres implementering og håndhævelse af allerede vedtagne tiltag på området, og at arbejdet prioriterer tiltag, som har størst mulig effekt i bekæmpelse af hvidvask, og spiller effektivt sammen med andre tiltag, herunder særligt ift. det globale samarbejde i FATF.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Samlenotat om rådskonklusionerne inkl. handlingsplanen blev forelagt Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN 4. december 2018.

Samlenotat om status på handlingsplanen blev oversendt ifm. ECOFIN 14. juni 2019, hvor sagen blev taget af dagsordenen for ECOFIN.

Bilag 1. Handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask på kort sigt

Tabel 1

EU handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask på kort sigt				
Mål	Tiltag	Ansvarlige	Tidshorisont	Fremskridt
1. At identificere de faktorer der bidrog til de seneste hvidvask sager i EU-banker, hvilket skal danne grundlag for evt. yderligere tiltag på længere sigt.	Foretage en grundig analyse af de seneste skandaler på området ("post-mortem") der involverer EU-banker.	Kommissionen, ESA'erne, i samarbejde med ECB, EU-landene og de nationale tilsynsmyndigheder.	Midt-2019	Kommissionens rapport offentliggjort juli 2019.
2. Kortlægge relevante risici ift. hvidvask og terrorfinansiering (hvidvask mv.) og 'best practices' for, hvordan det prudentielle tilsyn kan håndtere disse risici.	a) identificere relevante aspekter af bekæmpelse af hvidvask mv. for prudentielle formål b) Identificere kerneområderne ift. disse risici hvor der er behov for styrket tilsyn fra de prudentielle tilsynsmyndigheder c) Identificere 'best practices' ift. at inkorporere hvidvask mv. i det prudentielle tilsyn	EBA, i samarbejde med EIOPA og ESMA hvor relevant, samt relevante tilsynsmyndighed er for hvidvask mv.	Udgangen af 2019	Kortlægnings-arbejde undervejs i EBA/ESA-arbejdsgrupper. Resultaterne af EBA's 'Breach of Union Law' (BuL) sager, samt hvidvask-reviews og post-mortem arbejdet vil informere dette arbejde.
3. Styrke tilsynsmæssig konvergens vha. fælles vejledninger om hvordan bekæmpelse af hvidvask mv. kan inkorporeres i det prudentielle tilsyn	Specifiere hvordan de prudentielle tilsynsmyndigheder bør tage højde for risici ift. hvidvask mv., bl.a. ifm. processer for a) tilladelse, b) vurdering af akquisitioner, c) 'fit-og-proper' vurdering af ledelsen, d) gennemgang af den interne risikostyring.	EBA, i samarbejde med EIOPA og ESMA hvor relevant, samt relevante tilsynsmyndighed er for hvidvask mv.	Udgangen af 2019	Udviklingen af fælles vejledning er i gang med at blive sekvenseret med kortlægningsarbejdet under punkt 2, som vil blive brugt til at identificere hvor, og i hvilken form, fælles vejledning er mest nødvendig
4. Sikre effektivt samarbejde mellem de prudentielle tilsynsmyndigheder og tilsynsmyndighederne ift. hvidvask mv.	a) Samarbejde gennem de forskellige faser i tilsynsprocessen, mhp. at etablere tilfredsstillende kanaler for løbende informationsudveksling, på linje med femte hvidvaskdirektiv	Prudentielle tilsynsmyndigheder samt tilsynsmyndighed er ift. hvidvask mv. samt ESA'erne.	Januar 2020	Samarbejdet vil blive styrket gennem: 1) Hvidvask-kollegier 2) Kontaktpunkter som er oprettet på linje med den multilaterale aftale mellem ECB og de hvidvask-kompetente myndigheder 3) Sikring af effektivt link med de prudentielle kollegier
	b) Kortlægge hvilke tilsynsmyndigheder ift. hvidvask mv. er de relevante modpartner for de prudentielle tilsynsmyndigheder, ift. grænseoverskridende koncerner.	ESA'erne	Udgangen af 2019	Relevante lister over myndigheder er i gang med at blive opført, i to faser: 1) Først en overordnet liste, som EBA allerede har opført. 2) Dernæst vil der blive udført en yderligere kortlægningsfase i takt med oprettelsen af hvidvask-kollegierne.
	c) Sende et klart signal til sektoren om, at de prudentielle tilsynsmyndigheder også vil tage højde for risici ift. hvidvask mv., under hensyn til de to typer tilsynsmyndigheders respektive kompetencer, samt at der er et tæt samarbejde mellem de to typer tilsynsmyndigheder.	Prudentielle tilsynsmyndigheder samt tilsynsmyndighed er ift. hvidvask mv.	Midt-2019	EBA opinion offentliggjort juli 2019
	d) Konkludere en bred multilateral aftalememorandum mellem alle relevante tilsynsmyndigheder for hvidvask mv. på linje med femte hvidvaskdirektiv	ECB, tilsynsmyndigheder ift. hvidvask mv. med støtte fra ESA'erne	10. januar 2019	Gennemført.

Tabel 1

EU handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask på kort sigt				
Mål	Tiltag	Ansvarlige	Tidshorisont	Fremskridt
	e) Sikre velfungerende muligheder for i praksis at sikre, at tilsynsmyndigheder for hvidvask mv. kan kommunikere bekymringer til ECB, samt at ECB kan tage højde for disse i sit tilsyn	ECB, prudentielle tilsynsmyndighed er samt tilsynsmyndigheder ift. hvidvask mv. samt ESA'erne	Midt-2019	Status ikke kendt.
5. Klargøre aspekter ift. inddragelse af tilladelse	<p>a) Klargøre de prudentielle tilsynsmyndigheds grad af diskretion ifm., samt kriterierne for, inddragelse af tilladelse ved konstatering af seriøse brud på reglerne for hvidvask mv. uht. forskelle i praksis og juridiske rammer i landene</p> <p>b) sikre uniform fortolkning af bestemmelserne om seriøse brud på reglerne for hvidvask mv. i kapitalkravsdirektivet (CRD)</p> <p>c) sikre konsistent fortolkning af konsekvenserne af inddragelse af licens, særligt ift. behovet for at videreføre kritiske funktioner i banken, involveringen af afviklingsmyndighederne, beskyttelse af indskud, samt mulighed for indskydergarantifonden til at suspendere udbetaling af indskud</p> <p>d) identificere tiltag tilgængelige for de prudentielle tilsynsmyndigheder for at adressere prudentielle hensyn som følge af risici ift. hvidvask mv. samt brud på reglerne herfor</p>	ESA'erne, i samarbejde med de prudentielle tilsynsmyndigheder samt tilsynsmyndighed er ift. hvidvask mv.	Midt-2019	<p>Der er opstartet et arbejde med at forstå, hvorledes hensyn ift. hvidvask har spillet en rolle ift. hidtidige inddragelser af banktilladelser.</p> <p>EBA anfører arbejdet:</p> <p>1) Gennem AMLC (en ny permanent Anti-Hvidvask Komité, bestående af de nationale anti-hvidvask myndigheder og EBA), mhp. at udvikle en fælles forståelse for, hvad der udgør et seriøst brud på hvidvask reglerne i EU</p> <p>2) Sammen med de prudentielle banktilladelses eksperter og ECB, mhp. at udvikle en fælles fortolkning af det fælles sprog fsva. seriøst brud på hvidvask reglerne ift. overvejelser om inddragelse af banktilladelse.</p> <p>Dette arbejde vil informere tiltagene under punkt c) og d).</p>
6. Forbedre tilsynet med hvidvask af terrorfinansiering og forbedre udvekslingen af information mellem de relevante myndigheder	<p>a) Overvåge implementeringen af ESA'erne fælles vejledning om risiko-baseret tilsyn, og udvide disse fsva. administrative sanktioner for brud på reglerne for hvidvask mv. Dette uht. forskellig praksis og juridiske rammer i EU-landene samt uden at ændre på EU-landenes muligheder for at pålægge strafferetlige sanktioner</p> <p>b) styrke ESA'erne fælles vejledning om risiko-baseret tilsyn vedr. fælles procedurer og metoder for tilsynsmyndighederne for hvidvask mv. med finansielle institutters overholdelse af reglerne om hvidvask mv.</p> <p>c) Opfølgning på Kommissionens anbefalinger til ESA'erne i rapporten om den Supranationale risikovurdering fra 2017, samt update af rapporten</p>	ESA'erne	<p>Udgangen af 2019</p> <p>Udgangen af 2019</p> <p>Januar 2019</p>	<p>Der er begyndt overvågning gennem drøftelser i AMLC samt workshops organiseret af EBA samt på baggrund af EBA's erfaringer ifm. reviews af de nationale hvidvask-tilsyn på tværs af EU.</p> <p>Overvågning og analyse under a) vil informere forbedringen af vejledningerne vedr. risiko-baseret tilsyn. Arbejde herpå vil opstarte ved udgangen af 2019.</p> <p>Færdiggjort. ESA'erne har sendt et fælles svar til Kommissionen 18. januar 2019.</p>

Tabel 1

EU handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask på kort sigt

Mål	Tiltag	Ansvarlige	Tidshorisont	Fremskridt
	d) Færdiggøre vejledning om samarbejde og informationsudveksling mellem prudentielle tilsynsmyndigheder og tilsynsmyndigheder for hvidvask mv., som vil etablere hvidvasktilsyns-kollegier, uht. bredest mulig informationsdeling		Midt 2019	Høring herom er overstået. Det overvejes nu yderligere hvorvidt vejledningen korrekt fanger linket mellem prudentielt og hvidvasktilsyn.
	e) Færdiggøre den fælles ESA-udtalelse [om risiciene for hvidvask mv. der påvirker EU's finansielle system, som skal udgives hvert andet år], der følger af artikel 6(5) i hvidvaskdirektivet		Januar 2019	Endnu ikke offentliggjort.
7. Dele 'best practices' ift. tilsyn med hvidvask mv. og finde grund for konvergens heri under forståelse for nationale specificiteter i relation til hvidvask mv.	Udvikle programmer for regelmæssig udveksling af medarbejdere mellem tilsynsmyndighederne og potentielt med ESA'erne	Tilsynsmyndighederne for hvidvask mv., i samarbejde med ESA'erne	Midt 2019	AMLC drøftede og blev enige om at fremme udvekslings-programmer. EBA vil føre en intranet-side med dette formål, som vil være klar i 2. kvartal 2019.
8. Forbedre ESA'ernes kapacitet til at gøre bedre brug af de eksisterende tilsynsmæssige kompetencer og værktøjer	a) Foretage strikse, ikke-overlappende, evalueringer af tilsynsmyndighederne (prudentielle og ift. hvidvask mv.) for at identificere svagheder og best-practices	ESA'erne	Med det samme	EBA har påbegyndt en flerårig proces med evalueringer. De første tre evalueringer er i forskellige faser.
	b) Baseret på ovenstående evalueringer, forøge antallet af kurser med fokus på hvidvask mv. tilgængelige for tilsynsmyndighederne, samt give tematisk vejledning til myndighederne			EBA er begyndt at give bilateral feedback til de kompetente tilsynsmyndigheder som den har evalueret, mhp. at styrke deres hvidvask-tilsyn med banker. Erfaringerne fra evalueringerne vil blive brugt til: 1) At udvikle EBA's træningsprogrammer 2) At informere tilpasningen af ESA'ernes hvidvask-vejledninger vedr. risikobaseret tilsyn
	c) Løbende overvåge behovet for at undersøge brud på EU-retten fsva. hvidvask mv.			Igangværende.
	d) Gøre større brug af anti-hvidvask kommittéen (AMLC) som forum for udveksling af synspunkter vedr. tilsyn med og risiko ift. hvidvask mv.			Igangværende. AMLC agerer allerede som et forum for udveksling af information, nuværende og opstående hvidvask-risici og gode praksis. ESA'erne har drøftet med AMLC hvordan denne funktion kan styrkes.
	e) Fremme brugen af de eksisterende tilsynskollegier til at forbedre koordinationen og informationsudveksling om konkrete sager med hvidvask mv. samt samspillet mellem kollegier for prudentielt tilsyn og tilsyn med hvidvask mv.			Igangværende. ESA'erne har i november 2018 udgivet vejledninger der skal forbedre samarbejdet og informationsudveksling mellem hvidvask-myndighederne i EU. EBA's stående komité med ansvar for prudentielle tilsynskollegier overvejer aktuelt, hvorledes der kan gøres yderligere.

Tabel 1**EU handlingsplan for bekæmpelse af hvidvask på kort sigt**

Mål	Tiltag	Ansvarlige	Tidshorisont	Fremskridt
	f) Bruge artikel 33 i ESA-forordningerne i dets nuværende form som juridisk basis for at udvikle en strategi for interaktionen med tilsynsmyndighederne for hvidvask mv. i tredjelande			Igangværende. EBA overvejer hvordan der kan udvikles en strategi for interaktionen med tredjelandes hvidvaskmyndigheder.

Anm.: 'Hvidvask mv.' refererer til hvidvask og terrorfinansiering. I handlingsplanen refererer tilsynsmyndigheder for hvidvask mv. kun til tilsynsmyndighederne for hvidvask mv. i den finansielle sektor.

Kilde: Rådskonklusionerne, Kommissionen, ESA'erne og egen tilvirkning

Dagsordenspunkt 8: EU-sortliste over tredjelande fsva. rammerne for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering

1. Resume

Kommissionen vedtog 13. februar 2019 en delegeret retsakt (forordning) med en liste af lande uden for EU (tredjelande), hvor Kommissionen vurderer, at der er strategiske mangler i deres rammer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, i et omfang der i væsentlig grad truer EU's finansielle system. Rådet gjorde imidlertid enstemmigt indsigelse mod den delegerede retsakt, idet EU-landene ikke var enige i metoden og kriterierne for Kommissionens vurderinger samt processen, herunder særligt manglende høring af de respektive tredjelande og utilstrækkelig involvering af EU-landene. Listen trådte derfor ikke i kraft.

Kommissionen har siden genovervejet processen for at opdatere listen og ventes på ECOFIN 10. oktober 2019 at præsentere status for arbejdet med vedtagelse af en ny liste.

Fra dansk side støttes listen som et vigtigt redskab i kampen mod hvidvask og terrorfinansiering. Samtidig lægges der fra dansk side vægt på, at Kommissionens arbejde med identifikation af højrisikotredjelande ift. forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er transparent både over for EU-lande og berørte tredjelande, og at EU-landene bliver systematisk inddraget og hørt i god tid. Endvidere lægges der vægt på konsistens af EU-arbejdet ift. arbejdet i multilaterale organisationer såsom Financial Action Task Force, FATF, og at arbejdet baseres på fælles internationale standarder.

2. Baggrund

Gældende internationale standarder og henstillinger vedr. bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er forankret i arbejdet i Financial Action Task Force (FATF). FATF blev etableret i 1989 og er et mellemstatsligt samarbejde om bl.a. bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.¹⁰ En stor del af arbejdet i FATF består i løbende peer-reviews af dets medlemmer ift. efterlevelse af FATF's anbefalinger, samt vedligeholdelse af en sortliste og en gråliste over højrisiko-jurisdiktioner (aktuelt hhv. 2 og 12 jurisdiktioner, *jf. bilag 1*). Listerne indeholder lande, hvor der efter FATF's opfattelse er en forhøjet risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. På grålisten er lande, der indgår i en dialog med FATF om en handlingsplan for at styrke rammerne for bekæmpelse af hvidvask i landet. På sortlisten er lande, der ikke indgår i en dialog med FATF om en handlingsplan.

I EU er arbejdet med bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering især forankret i hvidvaskdirektivet og den løbende opdatering og implementering af dette direktiv. Reglerne har til formål at skabe en solid, klar og forudsigelig retlig ramme til beskyttelse af bl.a. EU's finansielle system. De gældende regler på området er 4. hvidvaskdirektiv. EU vedtog i maj 2018 det 5. hvidvaskdirektiv, der indeholder en række yderligere stramninger af reglerne, og som vil være gældende fra 10. januar 2020.

¹⁰ Danmark har været fast medlem af FATF siden 1991. Herudover er Kommissionen og 14 andre EU-lande medlemmer.

4. hvidvaskdirektiv indebærer bl.a., at Kommissionen gives beføjelse til at vedtage en EU-liste over højrisikotredjelande med strategiske mangler i deres ordninger for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der i væsentlig grad truer EU's finansielle system. I henhold til direktivet skal Kommissionen ved identificeringen af højrisikotredjelande tage hensyn til relevante evalueringer, vurderinger eller rapporter, der er udarbejdet af internationale organisationer og standard-sættere med kompetence på området. EU's liste over højrisikotredjelande blev vedtaget første gang i juli 2016 og er siden blevet revideret tre gange, senest i juli 2018. Den nuværende EU-liste og Kommissionens forslag til ny liste af 13. februar 2013 fremgår af *bilag 1*.

De virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven (fx kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, revisorer, ejendomsmæglere og advokater), skal ifølge hvidvaskdirektivet anvende skærpede kundekendelsesprocedurer ved etableringen af forretningsforbindelser eller udførelsen af enkeltstående transaktioner, der involverer højrisikotredjelande på EU's liste.

Der er to måder, hvorpå et land kan identificeres som et højrisikoland på EU's liste: 1) ved at være opført på enten FATF's sort- eller grå-liste over forhøjet risiko for hvidvask eller terrorfinansiering (hvis Kommissionens selvstændige analyse bekræfter FATF's vurdering af landet) og 2) ved at Kommissionen, på grundlag af eksterne informationskilder vurderer, at der i væsentlig grad i landet er strategiske mangler i landets ordninger for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, som truer EU's finansielle system.

Kommissionen anfører, at der som følge af 5. hvidvaskdirektiv er en klar retlig forpligtelse med henblik på en mere uafhængig vurdering fra EU's side. Som følge af ændringer med 5. hvidvaskdirektiv blev kriterierne for vurderingen under 2) ovenfor ændret til bl.a. også at omfatte et kriterium vedrørende adgang til og udveksling af oplysninger om selskabers reelle ejere, som går videre end FATF's kriterier for højrisikotredjelande.

Seneste opdatering af EU-listen

Kommissionen vedtog 13. februar 2019 en opdatering af listen (i form af en delegeret retsakt) med 23 jurisdiktioner på listen (se bilag 1). Af disse var 12 jurisdiktioner fra FATF's offentlige lister¹¹. På grundlag af gennemgangen af yderligere informationskilder konkluderede Kommissionen, at der i 11 jurisdiktioner som ikke stod på FATF's lister var strategiske mangler i deres ordninger for bekæmpelse af hvidvask og terrorisme, når der ses på trusselsniveauet og deres risikoprofil¹².

¹¹ Bahamas, Botswana, Etiopien, Ghana, Iran, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Pakistan, Sri Lanka, Syrien, Trinidad og Tobago, Tunesien og Yemen.

¹² Afghanistan, Amerikansk Samoa, Guam, Irak, Libyen, Nigeria, Panama, Puerto Rico, Saudi-Arabien, De Amerikanske Jomfruøer og Samoa. Af disse er fire (Samoa, Guam, Puerto Rico og De Amerikanske Jomfruøer) amerikanske territorier.

Rådet gjorde imidlertid indsigelse ift. den delegerede retsakt¹³, idet EU-landene enstemmigt var imod Kommissionens opdatering af listen. Indsigelsen skyldes i høj grad manglende gennemsigtig om udarbejdelsen af listen, herunder ift. utilstrækkelig inddragelse af EU-landene og manglende konsultation af berørte tredjelande. På baggrund af afvisningen af listen har Kommissionen påbegyndt overvejelser om en ny metode til at opdatere listen, der tager højde for EU-landenes kritik.

3. Formål og indhold

Kommissionen arbejder på en opdateret metode til at udpege højrisikotredjelande. Metoden bliver drøftet med EU-landene og er fortsat under udarbejdelse. Metoden indeholder otte såkaldte byggesten, som Kommissionen bruger til at vurdere rammerne for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering i tredjelandet:

1. Hvorvidt tredjelandet har kriminaliseret hvidvask og terrorfinansiering;
2. krav om rettidig omhu (due diligence) ift. kunder og krav om rapportering af mistænkelige transaktioner i den finansielle sektor;
3. krav om rettidig omhu (due diligence) ift. kunder og krav om rapportering af mistænkelige transaktioner i den *ikke*-finansielle sektor;
4. effektive sanktionsbestemmelser i tilfælde af brud på hvidvasklovgivningen;
5. kompetente myndigheders beføjelser og procedurer på området;
6. tredjelandets praksis for internationalt samarbejde på området;
7. eksistensen af og muligheden for at udveksle information om reelle ejere;
8. gennemførelse af målrettede finansielle sanktioner vedtaget i FN-regi.

Derudover drøftes det bl.a. hvordan Kommissionen skal gå i dialog med et tredjeland, førend det kan placeres på højrisikolisten (f.eks. ved at drøfte foreløbige analyseresultater og ved at indgå i dialog med tredjelandet om at rette op på eventuelle mangler), hvordan listen skal relatere sig til FATF-listerne samt hvornår Kommissionen skal drøfte listen med EU-landene i regi af Kommissionens ekspertgruppe vedr. hvidvask og terrorfinansiering (EGMLTF), og hvornår der skal gives meldinger til offentligheden om opdateringer af listen.

Efter flere konsultationer af EU-landene i ekspertgruppen fremsendte Kommissionen et udkast til opdateret metodologi til landene 13. august 2019. I den reviderede metodologi er der lagt særligt fokus på transparens, inddragelse af EU-lande samt behørig konsultation med tredjelande. Kommissionen har til brug for dette udarbejdet tidsplaner og arbejdsgange for det videre arbejde med listen.

Af den opdaterede metodologi fremgår bl.a., at tredjelande, der fremgår af FATFs grå og sorte liste, i udgangspunktet også vil fremgå af EU's liste. Fsva. lande, der bliver taget af FATFs grå og sorte liste, vil Kommissionen vurdere, hvorvidt tredjelandets handlingsplan (der skal opfyldes før det kan overvejes at tage dem af listen)

¹³ Dette i overensstemmelse med proceduren hvorefter Rådet (med kvalificeret flertal) eller Europa-Parlamentet (med flertal) kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt.

er tilstrækkelig, set i forhold til EU-specifikke krav om fx reelle ejere, og om en sådan handlingsplan skal yderligere udbygges med EU-specifikke krav/punkter.

Kommissionen har oplyst, at man har igangsat arbejdet med at konsultere de i den delegerede forordning foreslåede tredjelande til EU-listen.

Kommissionen har endnu ikke fremlagt sit nye bud på liste.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om Kommissionens forslag til revideret metode. Europa-Parlamentet støttede Kommissionens oprindelige delegerede retsakt.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

4. hvidvaskdirektiv er implementeret i dansk ret i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) af 8. juni 2017. Den danske implementering af 5. hvidvaskdirektiv (Lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed) blev offentliggjort 8. maj 2019 og træder kraft 10. januar 2020. Visse bestemmelser trådte imidlertid i kraft 1. juli 2019.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser, men vedtagelse af den delegerede retsakt vil medføre, at enheder omfattet af hvidvaskloven i Danmark vil være forpligtede til at anvende skærpede kundekendingsprocedurer ved etableringen af forretningsforbindelser eller udførelsen af transaktioner med lande på EU-listen. De erhvervmæssige konsekvenser forventes dog at være begrænsede.

8. Høringer

Kommissionens forslag til revideret metode har ikke været i ekstern høring. Den delegerede retsakt af 13. februar var umiddelbart efter fremlæggelsen i skriftlig høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor. Der blev ikke modtaget bemærkninger.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Alle EU-lande støtter op om en transparent og forudsigelig proces for udpegelse af højrisikotredjelande. Idet Kommissionens metode til at udpege disse fortsat er under udarbejdelse er det endnu uklart, om metoden kan støttes af EU-landene.

10. Regeringens generelle holdning

Kampen mod hvidvask og terrorfinansiering er en høj prioritet for regeringen. Fra dansk side støttes listen over højriskotredjelande som et vigtigt redskab i kampen mod hvidvask og terrorfinansiering.

Fra dansk side lægges vægt på, at Kommissionens arbejde med identifikation af højriskotredjelande ift. bekæmpelse af hvidvask og forebyggelse mod terrorfinansiering respekterer arbejdet i multilaterale organisationer såsom FATF og bygger på fælles internationale standarder. Hvis Kommissionen udvider eller begrænser sin liste i forhold til FATF's lister, bør der være en klar begrundelse.

Fra dansk side findes det i den forbindelse væsentligt, at Kommissionens arbejde med listen skal være transparent både over for EU-lande og berørte tredjelande, og at disse bliver systematisk hørt i god tid, samt at Kommissionen inddrager og lytter til EU-lande i tilstrækkeligt omfang.

Fra dansk side lægges vægt på, at Kommissionen skal vurdere højriskotredjelande ud fra klare og objektive kriterier og i videst muligt omfang baseret på information, som kan deles fortroligt med EU-landene.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret skriftligt om den delegerede retsakt 26. februar 2019.

Bilag 1. Lister over lande med forhøjet risiko for hvidvask og terrorfinansiering

Tabel 1

FATF-lister og Kommissionens tidligere udkast til liste

	FATF-sortliste, juni 2019	FATF-gråliste, juni 2019	Gældende EU-liste, juli 2018	Kommissionens forslag til liste af 13/2/2019
1	Den Demokratiske Folkerepublik Korea	Bahamas	Afghanistan	Afghanistan
2	Iran	Botswana	Bosnien og Herzegovina	Amerikansk Samoa
3		Cambodia	Den Demokratiske Folkerepublik Korea	Bahamas
4		Etiopien	Etiopien	Botswana
5		Ghana	Guyana	Den Demokratiske Folkerepublik Korea
6		Pakistan	Iran	Etiopien
7		Panama	Irak	Ghana
8		Sri Lanka	Laos	Guam
9		Syrien	Pakistan	Iran
10		Trinidad og Tobago	Syrien	Irak
11		Tunesien	Uganda	Libyen
12		Yemen	Vanuatu	Nigeria
13			Yemen	Pakistan
14				Panama
15				Puerto Rico
16				Samoa
17				Saudi-Arabien
18				Sri Lanka
19				Syrien
20				Trinidad og Tobago
21				Tunesien
22				De Amerikanske Jomfruøer
23				Yemen

Anm.: FATF's sortliste og gråliste er senest opdateret 21. juni 2019, hvor Serbien blev taget af grålisten og Panama tilføjet grålisten. På sortlisten er lande, hvor der efter FATF's opfattelse er forhøjet risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, og hvor det enkelte land ikke er i dialog med FATF om en handlingsplan. FATF anmoder sine medlemmer og andre jurisdiktioner om at tage foranstaltninger for at beskytte det internationale finansielle system mod den løbende og omfattende risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der udspringer fra de jurisdiktioner, der er på den sorte liste. På grålisten er lande, hvor der efter FATF's opfattelse er forhøjet risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, men hvor det enkelte land er i dialog med FATF om en handlingsplan.

Kilde: FATF og Kommissionen.

Dagsordenspunkt 9: Makrofinansiel assistance til Jordan 2020-2021

KOM(2019)411

1. Resume

Kommissionen fremlagde 6. september 2019 et forslag om makrofinansiel assistance (MFA) til Jordan på op til 500 mio. EUR i form af lån. Forslaget begrundes med, at Jordan og landets økonomi til stadighed er tynget af uro og fortsatte konflikter i regionen, der bl.a. har sat de offentlige finanser under pres. IMF vurderer på den baggrund, at Jordan har et betydeligt finansieringsbehov, som ikke kan dækkes af allerede aftalte lån og gavebistand til Jordan.

Regeringen ser positivt på forslaget, og EU-landene ventes bredt at kunne støtte forslaget. Der ventes at kunne opnås enighed om forslaget i Rådet og efterfølgende med Europa-Parlamentet inden udgangen af 2019.

Sagen er ikke på dagsordenen for ECOFIN 10. oktober 2019, men ventes snart vedtaget på teknisk niveau.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte 6. september 2019 et forslag om makrofinansiel assistance (MFA) til Jordan på op til 500 mio. EUR i form af lån. MFA er et instrument i EU's eksterne samarbejde med tredjelande, som er geografisk, politisk og økonomisk tæt på EU. MFA er et krisefinansieringsinstrument, som skal lette kortvarige betalingsbalancevanskeligheder for modtagerlande. MFA kan tage form af enten låne- eller gavebistand eller en kombination heraf. Kommissionen lægger op til at stille assistancen til rådighed i en periode på to og et halvt år. Jordan er omfattet af EU's naboskabspolitik og er dermed berettiget til MFA.

Jordan har tidligere modtaget lån ifm. MFA-programmer fra EU. I november 2013 vedtog EU et MFA-program til Jordan, med lån for 180 mio. EUR, som blev stillet til rådighed frem til oktober 2015. I december i 2016 vedtog EU endnu et MFA-program, hvor der blev stillet lån for 200 mio. EUR til rådighed til Jordan frem til juli 2019.

MFA-programmerne var del af en større indsats fra EU's og andre internationale långiveres side for at hjælpe Jordan og andre lande i regionen med at afbøde økonomiske og sociale konsekvenser af de regionale konflikter og tilstedeværelsen af et stort antal syriske flygtninge.

Forslaget til yderligere MFA til Jordan begrundes med, at Jordan og landets økonomi fortsat er mærkbart påvirket af den regionale uro i Mellemøsten. Særligt konflikterne i Syrien og Irak har haft negative konsekvenser for vækst, offentlige finanser, betalingsbalancen og udlandsgælden i Jordan som følge af bl.a. faldende turisme, faldende udenlandske direkte investeringer, manglende adgang til traditionelle handelsruter og markeder samt gentagne afbrydelser af naturgasforsyningen

fra Egypten, som har medført, at Jordan har været nødsaget til at erstatte gasimporten fra Egypten med en dyrere energiforsyning. Hertil kommer, at konflikten i Syrien har medført en tilstrømning af ca. 1,3 millioner syriske flygtninge til Jordan (ifølge jordanske myndigheders skøn).

Kommissionen vurderer på den baggrund, at Jordan har et betydeligt finansieringsbehov, der ikke kan dækkes af eksisterende tilsagn om lån og gavebistand fra bl.a. IMF. Finansieringsbehovet dækker bl.a. over, at Jordan har en række betalingsforpligtelser, der forfalder i 2020-2022.

Kommissionens forslag om MFA til Jordan blev præsenteret for Rådet på teknisk niveau 10. september. Der ventes enighed om en rådsindstilling inden udgangen af 2019, der generelt fastholder Kommissionens forslag, herunder assistance på op til 500 mio. EUR i form af lån, der stilles til rådighed i en periode på to og et halvt år fra tidspunktet for ikrafttrædelsen af det såkaldte aftalememorandum (Memorandum of Understanding - MoU), der fastsætter de nærmere økonomisk-politiske betingelser, som MFA til Jordan vil være betinget af. Aftalememorandummet aftales mellem EU og Jordan, efter Rådet og Europaparlamentet er nået til enighed om MFA til Jordan.

Forslaget om MFA til Jordan er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 212 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Økonomisk udvikling i Jordan

Efter et en periode med høj økonomisk vækst på gennemsnitligt 6,2 pct. om året fra 2001 til 2010, faldt Jordans BNP-vækst markant til et gennemsnit på 2,4 pct. om året i perioden 2011 til 2018. Væksten i BNP var i 2018 1,9 pct. og ventes at være 2,2 pct. i 2019, jf. *tabel 1*. Ledigheden har været stigende og udgjorde 18,7 pct. af arbejdsstyrken i 2018.

Jordan har generelt gjort fremskridt med at konsolidere de offentlige finanser i de seneste år, men i 2018 steg underskuddet på de offentlige finanser til 3,3 pct. af BNP fra 2,2 pct. af BNP i 2017, herunder som følge af den aftagende vækst og stigende udgifter til håndtering af dårlige resultater i den offentlige forsyningssektor. Den offentlig bruttogæld har været nogenlunde stabil de seneste år, men er høj og udgjorde i 2018 94,4 pct. af BNP.

Underskuddet på betalingsbalancen blev reduceret fra 10,5 pct. af BNP i 2017 til 7 pct. af BNP i 2018, hvilket bl.a. afspejlede en moderat stigning i vareeksporten. Der har dog været et betydeligt fald i udenlandske direkte investeringer fra 4,9 pct. af BNP i 2017 til 2,2 pct. af BNP i 2018.

Hertil kommer, at valutareserven ligger under et niveau, som IMF vurderer er tilstrækkeligt, og kan komme under fornyet pres i 2020-2021, hvor Jordan skal tilbagebetale ca. 3,1 mia. USD (renter og afdrag) på udlandsgælden.

Tabel 1

Jordan, makroøkonomiske indikatorer, 2015-2021

	2015	2016	2017	2018	2019 (skøn)	2020 (skøn)	2021 (skøn)
BNP pr. indbygger (2019 USD)	4.145	4.151	4.201	4.278	4.394	4.550	4.733
Real BNP-vækst (pct.)	2,4	2,0	2,0	1,9	2,2	2,4	2,6
Indbyggertal (mio.)	7,6	7,7	7,9	8,0	8,1	8,2	-
Ledighed (pct.)	13,1	15,3	18,5	18,7	19,0	-	-
Offentlige indtægter og udgifter							
Offentlig gæld (pct. af BNP)	93,4	95,1	94,3	94,4	94,6	94,1	92,4
Samlede indtægter inkl. bistand (pct. af BNP)	25,0	25,8	25,6	27,9	28,8	27,7	27,7
Samlede udgifter (pct. af BNP)	30,1	29,6	28,9	30,4	30,7	30,9	30,4
Offentlig saldo (pct. af BNP)	-5,3	-3,2	-2,2	-3,3	-2,3	-2,3	-1,9
Offentlig saldo ekskl. bistand (pct. af BNP)	-7,1	-3,8	-2,9	-4,3	-2,6	-1,7	-0,6
Eksterne indikatorer							
Betalingsbalancen inkl. bistand (pct. af BNP)	-9,1	-9,5	-10,6	-7,0	-7,0	-6,2	-6,6
Betalingsbalancens løbende poster ekskl. bistand (pct. af BNP)	-12,3	-12,5	-12,6	-11,7	-11,3	-10,4	-10,1
Internationale valutareserver (USD mia.)	15,7	14,5	14,2	12,5	14,3	15,7	17,4
Internationale valutareserver (i måneders import)	8,5	8,2	7,5	6,4	7,0	7,4	7,9
Direkte udenlandske investeringer (pct. af BNP)	3,7	4,0	4,9	2,2	3,6	4,3	4,3
Nominal valutakurs (knyttet til USD, jordanske dinarer per USD)	1,41	1,41	1,41	1,41	1,41	-	-

Anm.: Tal hvor 'inkl. bistand' er anført, inkluderer gavebistand fra bl.a. USA og EU.

Kilde: Kommissionen og IMF

På baggrund af den økonomiske udvikling i Jordan vurderer Kommissionen, at Jordans økonomi fortsat er skrøbelig, og at landet har et væsentligt behov for ekstern finansiering. Formålet med den foreslåede MFA er således at hjælpe Jordan med at dække en del af behovet for ekstern finansiering i 2020-2021 og på denne måde mindske de kortsigtede risici relateret til udviklingen på betalingsbalancen og de offentlige finanser. Desuden vil låneprogrammet give incitamentter til at styrke Jordans reformindsats gennem et aftalememorandum med de jordanske myndigheder, der specificerer en række betingelser for långivningen, herunder strukturreformer.

IMF estimerede i maj 2019, at Jordan har et udækket finansieringsbehov (dvs. et behov, der ikke allerede er dækket af ydelser og lån fra IMF og Verdensbanken) på

5,1 mia. EUR i 2020-2021. Den foreslåede MFA på 500 mio. EUR vil dermed dække ca. 9,7 pct. af finansieringsbehovet. Hertil kommer en række ventede lån og gavebistand, herunder fra USA samt en række arabiske og europæiske lande. Der ventes dog fortsat at udestå finansiering på 1,7 mia. USD før at det samlede finansieringsbehov er dækket.

MFA-lånene ventes udbetalt i tre lånerater. Udbetalingen af første rate ventes i juni 2020. Forudsat at betingelserne, der er knyttet til hver rate, opfyldes, ventes anden og tredje rate udbetalt i fjerde kvartal af 2020 og i andet kvartal af 2021.

Risici forbundet med MFA til Jordan

Kommissionen vurderer, at der er risiko for, at Jordan er ude af stand til, helt eller delvist, at tilbagebetale MFA-lånene, hvis fx betalingsbalancen eller de offentlige finanser forværres yderligere som følge af fortsatte spændinger i regionen.

Kommissionen peger endvidere på, at manglende kvalitet i forvaltningen i offentlige myndigheder og centralbanken medfører risici for svig og korruption, hvorfor låneaftalen vil inkludere foranstaltninger til forebyggelse af svig og korruption, herunder krav om tilbagebetaling af midler i tilfælde af svig eller korruption.

Overensstemmelse med EU's støtte til Jordan og retningslinjer for MFA

Kommissionen fremhæver, at den foreslåede MFA er i overensstemmelse med EU's tilsagn om at støtte den økonomiske og politiske situation i Jordan.

Kommissionen vurderer også, at den foreslåede MFA er i overensstemmelse med de generelle principper for anvendelsen af MFA, herunder at MFA skal være af ekstraordinær karakter, komplementere finansiering fra IMF og være betinget af opfyldelsen af nærmere fastlagte økonomisk-politiske betingelser.

Betingelser forbundet med MFA

MFA til Jordan og den løbende udbetaling heraf er betinget af eksistensen og en løbende opfyldelse af et IMF-program.

I august 2016 nåede de jordanske myndigheder og IMF til enighed om et treårigt låneprogram på 723 mio. USD. I maj 2019 blev programmet forlænget til marts 2020. Efter en vellykket afslutning på den anden revision af IMF-programmet 6. maj 2019 har IMF og Jordan indledt drøftelser om et efterfølgende IMF-program, der kan træde i kraft efter det nuværende programs udløb i marts 2020.

MFA til Jordan vil ligeledes være betinget af efterlevelsen af nærmere økonomisk-politiske betingelser fastlagt i aftalememorandummet, som aftales mellem Jordan og EU. Dette aftalememorandum ventes at fokusere på gennemførelse af strukturelle reformer, der understøtter en økonomisk stabilisering i Jordan. Der ventes bl.a. lagt vægt på arbejdsmarkedsreformer, reformer af erhvervslivets rammebetingelser, reformer mhp. at styrke den offentlige forvaltning, skatteadministrationen og forsyningssektoren samt reformer mhp. at forbedre socialpolitikken. Kommissionen

vil som med de tidligere MFA-programmer skulle stå for den løbende overvågning af Jordans MFA-program med inddragelse af EU-landene.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes positive over for forslaget om MFA til Jordan.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslag om MFA har virkninger for EU's budget inden for rammerne af EU-bevilgingerne til MFA. Et beløb svarende til 9 pct. af lånebeløbet til Jordan tilføres garantifonden på EU-budgettet i overensstemmelse med Rådets forordning nr. 480/2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande. Tilførsel af midler til garantifonden sker med to års forskydning ift. rateudbetalinger. I dette tilfælde med et lån på de foreslåede 500 mio. EUR, vil i alt 45 mio. euro (9 pct. af 500 mio. EUR) således skulle tilføres garantifonden.

Den foreslåede MFA til Jordan på 500 mio. EUR forudsættes dækket inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, der endnu ikke er fastlagt.

Ved forslaget om MFA-lån til Jordan får Kommissionen tildelt beføjelser til at optage lån på kapitalmarkederne på vegne af EU, som vil kunne videreformidle låneprovenuet til Jordan på lignende vilkår. Tilbagebetalingen af de af Kommissionen optagne lån garanteres af EU-budgettet. Der vil være en reel udgift for EU-budgettet alene i det tilfælde, hvor Jordan ikke lever op til forpligtelserne over for EU ift. tilbagebetaling af MFA og garantien fra EU-budgettet aktiveres.

Jordans eventuelle manglende tilbagebetaling af MFA-lån vil have statsfinansielle konsekvenser for Danmark via påvirkningen af EU-budgettet. Danmark finansierer ca. 2 pct. af udgifterne på EU's budget. Ved et MFA-lån på 500 mio. EUR garanterer Danmark således for ca. 10 mio. EUR via EU's budget.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

MFA til Jordan ventes at bidrage til at stabilisere Jordan og landets økonomi. MFA vil gennem de økonomisk-politiske betingelser for MFA bl.a. kunne bidrage til sundere offentlige finanser, økonomisk stabilitet samt en mere holdbar betalingsbalanceudvikling. På den måde må MFA forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Jordan, men også afledte positive effekter for EU-landene.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes at være generel opbakning fra EU-landene til forslaget.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan støtte Kommissionens forslag om 500 mio. EUR i MFA til Jordan. Lånene og de medfølgende betingelser ventes at understøtte Jordans reformproces og bidrage til økonomisk vækst og stabilitet i landet.

Regeringen lægger vægt på, at de jordanske myndigheder lever op til de økonomiske og politiske betingelser for MFA, der fastsættes i en aftale mellem EU og Jordan (aftalememorandum), herunder gennemførelse af reformer og overholdelse af menneskerettigheder.

Regeringen lægger vægt på, at man med MFA-lånet ikke foregriber forhandlingerne om den kommende MFF, idet regeringens hovedprioritet for denne er at realisere et samlet udgiftsniveau svarende til 1,00 pct. af EU's BNI.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Det aktuelle forslag om MFA-lån til Jordan på 500 mio. EUR har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Den seneste sag om MFA-lån til Jordan, programmet på 200 mio. EUR vedtaget i december 2016, blev forelagt Folketingets Europaudvalg i juli 2016 til orientering.

Dagsordenspunkt 10: Implementering og finansiering af EU's 2020-budget ved britisk udtræden af EU uden aftale

KOM (2019) 461

1. Resume

Kommissionen har d. 4. september 2019 fremsat forslag til forordning vedrørende implementering og finansiering af EU's 2020-budget i tilfælde af en britisk udtræden af EU uden aftale (no deal-scenarie). Forslaget udgør en teknisk videreførelse af det i juni vedtagne forslag til beredskabsforanstaltning vedr. EU's 2019-budget.

Forslaget har til formål at videreføre den for 2019-budgettet vedtagne forordning, der tilvejebringer en midlertidig juridisk ramme, som kan sikre den fortsatte implementering og finansiering af EU's 2020-budget i et no deal-scenarie. Forslaget gør det muligt for Storbritannien og støttemodtagere med base i Storbritannien at søge om og hjemtage budgetmidler som hidtil, forudsat at Storbritannien vedbliver at yde sit bidrag til EU-budgettets indtægtsside og overholder gældende kriterier for støtteberettigelse. Kommissionen angiver, at hensigten med at videreføre den vedtagne beredskabsforanstaltning er at minimere konsekvenserne af et evt. no deal-scenarie for EU-budgettet i lyset af den seneste udskydelse af deadline for Storbritanniens udtræden af EU.

I lighed med den for 2019-budgettet vedtagne forordning-forslag er forslaget generelt blevet positivt modtaget blandt EU27-medlemslandene. Regeringen kan støtte en teknisk videreførelse af den vedtagne foranstaltning, der kan bidrage til at sikre EU's finansielle interesser, skabe øget sikkerhed om medlemslandenes EU-bidrag, og som ikke foregriber eller kompromitterer forhandlingerne om en udtrædelsesaftale eller aftalen om det finansielle mellemværende.

2. Baggrund

Kommissionen præsenterede i november 2018 en overordnet handlingsplan med nødvendige beredskabstiltag på EU-niveau som forberedelse på en mulig britisk udtræden af EU uden en aftale (no deal-scenarie). Kommissionen anførte, at beredskabsplanen har til formål at afbøde de værste konsekvenser, hvis Storbritannien skulle forlade EU uden en udtrædelsesaftale. Planen skitserede en række tværgående principper for Kommissionens videre no deal-forberedelser, herunder at tiltag i) skal være midlertidige; ii) ikke må replikere fordelene ved fuldt EU-medlemskab, og iii) skal være unilaterale og kunne opsiges ensidigt af EU når som helst.

Kommissionen har d. 4. september fremsat sin sjette og seneste pakke af beredskabstiltag som led i de fælles EU-forberedelser. Heri har Kommissionen fremlagt et forslag til forordning vedr. implementering og finansiering af EU's 2020-budget i tilfælde af et no deal-scenarie. Forslaget udgør en teknisk videreførelse af den i juni vedtagne forordning vedr. EU's 2019-budget. Hjemmelsgrundlaget er art. 352 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og art. 203 i EURATOM-traktaten.

3. Formål og indhold

Forslaget har i forlængelse af den vedtagne forordning vedr. 2019-budgettet til formål at etablere klarhed om Storbritanniens stilling i forhold til den fortsatte implementering og finansiering af EU's budget i 2020 i tilfælde af et no deal-scenarie. Kommissionen har således fremsat forslag til en teknisk videreførelse af den midlertidige juridiske ramme (contingency framework), der etableres md 2019-forordningen. Forslaget skal for Storbritannien og støttemodtagere med base i Storbritannien muliggøre, at der kan ansøges om og hjemtages midler fra EU-budgettet som hidtil, forudsat at Storbritannien vedbliver at yde sit bidrag til budgettets indtægts-side og overholder gældende kriterier for støtteberettigelse (fx adgang til at gennemføre kontrol og revision). Det forudsættes, at Storbritannien afgiver en skriftlig tilkendegivelse herom og indbetaler første tranche af det for 2020 forudsete bidrag til tiden. Bidraget vil modsvare Storbritanniens finansieringsandel som estimeret i Kommissionens budgetforslag for 2020¹⁴. Skulle Storbritannien i løbet af budgetåret ophøre med at opfylde visse forpligtelser, ophører foranstaltningen øjeblikkeligt.

Det fremgår, at den midlertidige juridiske ramme i udgangspunktet ophører ved udgangen af 2020, og at man fra EU's side når som helst kan opsigte foranstaltningen. Forslaget gør endvidere klart, at en forlængelse af den midlertidige juridiske ramme ikke præjudicerer en eventuel udtrædelsesaftale og/eller en særskilt aftale vedr. det finansielle mellemværende med Storbritannien.

4. Europa-Parlamentets holdning

Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Eftersom der er tale om et forslag i relation til EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau. Forslaget vurderes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

En vedtagelse af forslaget vil ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser, men har til formål at afværge eventuelle konsekvenser ved et no deal-scenarie for indtægtssiden af EU-budgettet og herved for medlemslandenes EU-bidrag.

Det bemærkes, at Kommissionens forslag til EU's budget for 2020 hviler på en forudsætning om, at Storbritannien fortsat deltager heri. Det vil sige, at Storbritannien medfinansierer såvel som hjemtager midler fra budgettet som hidtil. Kommissionens forslag understøtter muligheden for dette i et evt. no deal-scenarie. Såfremt

¹⁴ Når der foreligger en aftale om EU's budget for 2020 – forventeligt ultimo 2019 – vil niveauet for UK's betalinger blive justeret pba. af det samlede betalingsniveau i det endeligt vedtagne budget.

Storbritannien ikke bidrager til EU's budget i 2020, og budgettet ikke efterfølgende nedjusteres tilsvarende, vil Danmarks EU-bidrag i 2020 alt andet lige kunne stige betydeligt.

Øvrige konsekvenser

Forslaget har i sig selv ikke erhvervs- eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Forslaget har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

I lyset af at forslaget udgør en teknisk videreførelse af den for 2019-budgettet vedtagne forordning, og at det har til formål at understøtte den fortsatte implementering og finansiering af EU's 2020-budget, har et stort flertal af medlemslandene taget positivt i mod Kommissionens forslag. Der foreligger ikke for nuværende en holdningstilkendegivelse til forslaget fra Storbritannien.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan støtte Kommissionens forslag til en teknisk videreførelse af den for 2019-budgettet vedtagne forordning, der tilvejebringer en midlertidig juridisk ramme, som kan sikre den fortsatte implementering og finansiering af EU's 2020-budget i et scenarie, hvor Storbritannien måtte udtræde af EU uden en aftale. Regeringen lægger i den forbindelse vægt på, at der i videst mulig udstrækning skabes sikkerhed om medlemslandenes EU-bidrag i 2020.

Regeringen lægger endvidere vægt på, at forslaget om den fortsatte implementering og finansiering af EU's 2020-budget ikke foregriber forhandlingerne om en udtrædelsesaftale og/eller en aftale om det finansielle mellemværende, EU og Storbritannien imellem.

Endelig finder regeringen det rimeligt fortsat at opretholde alle de i indeværende budgetperiode forudsatte rabatter i lyset af princippet om fair byrdefordeling.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Forslag til forordning vedrørende implementering og finansiering af EU's 2019-budget i tilfælde af en britisk udtræden af EU uden aftale (KOM (2019) 64) er forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg d. 8. februar 2019.